

Zprávy z farnosti

03/2012

*„Pamatuj, člověče, že jsi prach
a v prach se obrátíš“.*

Tak jsme to zaslechli na začátku postní doby. Prach je znamením pomíjivosti, něčeho, co nemá hodnotu. A skutečně, před Bohem jsme jen nepatrným práškem. Můžeme se ale na to podívat i jiným pohledem. Skládáme se z mnoha prvků, které jsou zároveň součástí celého vesmíru. V naší malosti je vlastně i naše velikost. Doba postní nám má pomoci, abychom povyrostli. Máme se přiblížit Bohu. Co nám brání? Nad tím je třeba se zamyslet. Přiblížit se Bohu, znamená zároveň, přiblížit se lidem. A zde máme velké pole působnosti. Je to nejen náš problém, ale celé společnosti, ve které žijeme. Máme pomoci.

Požehnanou dobu postní přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2012

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misi. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

BŘEZEN

1. Aby celý svět uznal přínos žen k vývoji společnosti.
2. Aby Duch Svátý daroval vytrvalost těm, kdo zvláště v Asii trpí diskriminací, pronásledováním nebo smrtí pro Kristovo jméno.
3. Ať pečeť daru Ducha Svatého, kterou jsme přijali, nás uschopňuje vydávat světu svědectví víry a života.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Vize

Pokud neznáte modlitební hnutí **Vize**, tak to máte možnost rychle napravit - podívejte se na stránky <http://www.modlitebnistraz.cz/modlitebni-straz/>. Naleznete mnoho modlitebních okruhů, kalendář kdy se kdo modlí a mnoho dalšího. Je možné se do okruhů i připojit...

Pro představení vybírám následující stat':

R. S.

Milý příteli, vítáme Tě na stránkách modlitební stráže. Modlitební stráž je hnutí, jehož cílem je, aby křesťané udržovali nepřetržitě modlitby za naši zemi. Jako stráž drží hlídku po určitý čas, tak i my se střídáme v uctívání našeho Boha a v přímlových modlitbách, aby se naplnilo slovo z proroka Izajáše: *Na tvých hradbách, Jeruzaléme, jsem ustanovil strážce; po celý den a po celou noc ať nikdy nejsou zticha.* (Iz 62, 6)

Každý národ potřebuje tyto strážné, kteří nikdy neumlknou. Co dělají? Přimlouvají se za svůj národ k Bohu, aby mu daroval milost a život. Stojí v modlitbách před Božím trůnem a zasahují do běhu dějin na nejvyšších místech.

Ježíš vytkl svým následovníkům: *To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou?* (Mt 26, 40) I dnes touží po tom, abychom s ním bděli v modlitbách a duchovním boji. To proto, aby už nebyl lidskými hříchy znova urážen a zarmucován, ale aby jeho pravda a láska zvítězila nad lží a nenávistí. A to je možné, pokud na zemi budou Ježíšovi spojenci a přátelé, kteří budou spolu s ním stát v přímlovách. Modlitbami lze zazdít trhlinu, kterou jsme způsobili svým odtržením od Boha a jeho Slova. Pokud Pán najde modlitebníky, udělí milost a odpuštění i tam, kde již chtěl vykonat spravedlivý soud.

Hledal jsem mezi nimi muže, který by zazdíval zed' a postavil se v trhlině před mou tvář za tuto zemi, abych ji neuvrhl do zkázy, ale nenašel jsem. (Ez 22, 30) Jsme vděční právě za tebe, že ses rozhodl postavit do trhliny mezi Boha a lidi skrze své modlitby!

<http://www.modlitebnistraz.cz/>

Dokud nemáme tvář...

Na náměstí toho moravského města mě zastavil mladík asi sedmnáctiletý, věnoval mi výtisk Bhagavadgíty či něčeho podobného a tázal se, zdali jsem již kdy přemýšlel o smyslu své existence na Zemi. Připustil jsem, že se mi takové věci naneštěstí občas skutečně přihodí, a dodal, že jsem katolický kněz. „Tak to je poprvé v životě, co vidím katolického kněze,“ odpověděl ten sympatický chlapec. Uvědomil jsem si bolavě, jak moc je to špatně.

Sociolog Zygmunt Bauman si ve své vynikajícím díle Modernita a holocaust klade otázky, jak je možné, že k něčemu tak strašnému, jako je šoa, mohlo dojít, za nezájmu přihlížející Evropy. Jeden z důvodů vystihl naprosto přesně. Židům se musela vzít tvář, musel se začít nenávidět onen neexistující, metafyzický Žid, tak jak jej všichni známe z karikatur. Vousy, skobovitý nos, cylindr a nezbytný pytel s penězi na zádech. Těžko lze nenávidět starostlivého rodinného lékaře, přemýšlí Bauman, těžko lze nenávidět laskavého obchodníka od vedle, i když jsou oba Židé. Proto museli být Židé nejprve staženi do ghatt, izolováni od zbytku populace a na místo sousedů a známých musel přijít onen Žid z karikatury, Žid bez tváře a beze jména.

Při četbě nemohlo nenapadnout, jak moc se tato úvaha hodí na katolíky dvacátého prvního století v naší zemi. V anketách o nejprestižnějších zaměstnáních se na spodních třech místech pravidelně vyskytují uklízečky, politici a kněží. Uklízečky jsme někdy v životě viděli všichni. Politici jsou známi z obrazovek a jejich umístění není třeba komentovat. Skutečného, živého kněze neviděl nikdo a zajímalo by mě, kolik by respondenti těchto průzkumů byli schopni vypočítat jmen existujících kněží. Farář je znám pouze z literatury a filmů a zde jsme vydáni na milost scenáristům a spisovatelům. Někdy máme štěstí, jako v Zapomenutém světě. Většinou takové štěstí nemáme a občan si nejspíše vzpomene na Petrovy kameny, feldkuráta Katze, inkvizici a tak dále a tak podobně. Pokud by obyvatel naší republiky měl uvést, co se mu prvně vybaví při slově církev, bojím se, že to bude něco jako pedofilní kněží, hamiznost, restituce, temné papežství, křížácké výpravy, kondomy et cetera.

Nemyslím, že vina je zcela na straně ateistické většiny. Potíž je v tom, že nemáme tvář, že příliš nemáme ateistické známé ani přátele, že pastorační projekty cílí opět jen dovnitř komunity věřících, takže při představě kněze nebo katolíka si občan skutečně představí někoho metafyzického bez tváře, nikoli souseda přes ulici. Že co se týče naší víry, z opačné strany hradby bují pověry a nesmysly, a my moc nejsme schopni a většinou ani ochotni říct, čemu věříme a proč.

Trpělivé vysvětlování, že na faře pod polštářem nemám miliardy z Vatikánu, že mé auto opravdu nestálo tři čtvrtě miliónu, ale jen pár desítek tisíc v bazaru, to není příliš povzbudivý program prožívání života, ale je to zřejmě práce nutná, podobně jako dávání rozhovorů pro časopisy, které typicky nezdobí knihovničky katolických intelektuálů.

Dokud nemáme tvář, dokud žijeme uvnitř hranic ghetta, které jsme si sami vytvořili a kde je nám relativně dobře, se zdvořilým nezájmem o svět venku, který maximálně zahrnujeme do nedělních přímluv ve smyslu jeho prozření a obrácení.

Názory okolí v jakémisi tautologickém kruhu považujeme za další důkaz toho, jak jsme diskriminováni a jak zednářsko-volnomyšlenkářský svět kolem nás chce nejspíše všechny zničit, a je tedy potřeba zvýšit o další metr hradby víry.

Dokud budeme kvasem mimo těsto, solí mimo svět, dokud se nikdy nesetkáme s hladovými a žíznivými, dokud úkol nové evangelizace zůstane jen na papíře kdesi v hlubinách zbožných knihoven, nebude nám rozuměno a nesplníme svůj úkol na Zemi. Dokud neotevřeme okna a nepozveme lidi kolem nás dovnitř. Dokud nemáme tvář, píše C. S. Lewis, Till we have faces...

Duchovní postřehy, Marek Orko Vácha, 4. 12. 2011

Putovní svatyněka Panny Marie MTA

Ve dnech 29. – 31. ledna dorazila do naší farnosti putovní svatyněka Panny Marie MTA, která putuje po zemích Evropy podle příkladu Joao Luize Pozzobona, který s takovou kapličkou putoval v Jižní Brazílii ve městě Santa Maria. Svatyněka je spodobněmín svatyněky v Santa Maria, jejíž základní kámen byl položen 7. září 1947.

Založení Schönstattu bylo 18. října 1914 a povznesli jej sodálové – rytíři Panny Marie Tříkrát podivuhodné. Podle latinského Mater Tres Admirabilis je zkratka MTA. Schönstattské hnutí chce přispět k náboženské a mravní obnově světa. Schönstattské svatyněky jsou centrem, kam členové Schönstattského hnutí duchovně přinášejí své příspěvky pro tento cíl.

Putovní kaplička váží 11 kg a má křídlová dvířka. Je na ní ochranný obal ve formě tašky, ve které se přepravuje. Tato svatyněka putovala po celé řadě zemí v Evropě. V lednu byla v Praze v několika farnostech, poté připutovala do Litoměřic a k nám, a od nás si ji odvezli do Liberce.

Koncem února ji převezmou Skotové a Irové, potom půjde ještě do Anglie a Kaliningradu a do konce srpna navštíví ještě 4 evropské země.

O svátku Narození Panny Marie, 8. září 2012, bude v Schönstattě korunovace této svatyně pod titulem: **Královna nové evangelizace Evropy**.

V naší zemi máme schönstattské motto pro tento rok: **Skrze svatýňku proměňovat svět**.

Ve víře v Pannu Marii třikrát podivuhodnou modleme se za celou naši farnost i všechny lidi v našem městě.

M. Neubertová

Jak by se dnes zachoval Kristus?

- Mám se chovat jako snob, když se to ode mne čeká? - (např. nesmyslné dojíždění autem) Jak to mohu postupně měnit?
- Je pro mne (!) morálně v pořádku jet na dovolenou za milion, za půl, za čtvrt? (předpokládám, že na to mám, že si nepůjčuji)
- Mám jezdit Žigulíkem, Fabií, Rolls-Roycem? (levné auto může mít drahý provoz a silně znečišťovat vzduch)
- Kdy použít auto, kdy hromadnou dopravu a kdy jít pěšky?
- Koupím si Blesk, Katolické noviny, Hospodářské noviny, čtvrt krabičky cigaret nebo nic z toho?
- Koupím si hamburgera v mekáči, pop corn nebo něco zdravého?

Všechno tohle je o mé životní kultuře, o mém životním stylu. Kristus nám radí jak žít mezi ostatními a s nimi, ale po svém...

Jéňa, chlapi.cz

Okénko do knihovny

autor: Chiara Lubichová

název: Meditace

z obsahu: Kdyby byl ve městě zapálen oheň

Kdyby někdo ve městě na různých místech zapálil oheň, i třeba nepatrný, který by odolával všem náporům, za krátkou dobu by celé město bylo v plamenech.

Kdyby byl v těch nejdlehlších koutech nějakého města zapálen oheň, který na zem přinesl Ježíš, a kdyby tento oheň přičiněním obyvatel města odolával mrazu světa, bylo by za krátký čas celé město zažehnuto láskou k Bohu.

Oheň, který Ježíš na zem přinesl, je On sám, je Láska; láska, která nejen spojuje duši s Bohem, ale spojuje i duše navzájem.

Zažehnutý nadpřirozený oheň totiž znamená trvalé vítězství Boha v duších, které jsou mu oddané, a poněvadž jsou sjednocené s ním, jsou sjednocené mezi sebou.

Dvě nebo více duší, slitých ve jméno Kristově, které nejenže nemají strach ani ostych otevřeně před sebou navzájem vyslovit svou touhu milovat Boha, ale které mají vzájemnou jednotu v Kristu jako svůj ideál – ty jsou božskou mocí ve světě!

Takové duše se mohou v každém městě vyskytnout v rodinách – otec a matka, otec a syn, snacha a tchýně – mohou se vyskytnout ve farnostech, v různých sdruženích, v civilních společenstvích, ve školách, úřadech, všude.

Nemusí to být duše už svatě, jinak by to Ježíš řekl. Stačí, aby byly sjednocené ve jménu Kristově a nikdy v této jednotě nepovolovaly.

Je pochopitelné, že zůstanou dvě nebo tři jen krátkou dobu, poněvadž láska se sama ze své povahy šíří a rozrůstá do obrovských rozměrů.

Každá malá buňka, kterou Bůh v nějakém koutě světa vyvolal k životu, se nevyhnutelně rozroste. Boží prozřetelnost rozseje tyto plamínky, tyto zapálené duše tam, kde uzná za vhodné, aby svět opět na mnoha místech získal žár Boží lásky, a tak znovu začal doufat.

Existuje tajemství, jak se mohou takovéto planoucí buňky rozšířit, stát se tkánivem a oživovat jednotlivé části mystického těla: ti, co tvoří takovéto buňky, se musí vrhnout do křesťanského dobrodružství, které znamená udělat z každé překážky odrazový můstek, kříž v jakémkoliv podobě ne pouze „snášet“, ale očekávat, objímat okamžik za okamžikem, jako to dělají svatí.

Když kříž přichází, říkat: “To jsem chtěl, Pane! Víím, že patřím do církve bojující, kde je třeba zápasit. Víím, že mě čeká církev vítězná, kde na tebe budu patřit po celou věčnost. Tady na zemi dávám přede vším ostatním přednost bolesti, protože ty sám jsi mi celým svým životem ukázal, že v tom je skryta skutečná hodnota.“

A když jsme takto řekli Pánu své „Ano“, musíme žít ihned naplno i následující okamžik a nemyslet na sebe, na své utrpení, ale na bolest nebo radost druhých, kterou máme s nimi sdílet, musíme myslet na jejich břemena a nést je spolu s nimi, na plnění svých vlastních povinností, na něž musíme podle vůle Boží soustředit pozornost celé své myslí, zápal celého srdce a úsilí všech svých sil, aby se tak staly neustálou modlitbou.

Tohle je to malé tajemství, pomocí kterého se – cihla za cihlou – buduje Boží město v nás i mezi námi. To je to tajemství, které nás už tady na zemi zapojuje do vůle Boží, jež je Bůh, věčně přítomný.

vybrala M. J.

Slyšte slovo a zpívejte píseň

Rád bych upozornil na novou knihu prof. Petra Piřhy *Slyšte slovo a zpívejte píseň*, kterou připravila Matice velehradská ve spolupráci s nakladatelstvím Poustevník.

Opravdu krásná kniha pro mládež ve své první části čtivým jazykem podává životní příběh svatých Cyrila a Metoděje. Autor knihy prof. Petr Piřha uvádí všechna základní historická fakta, aniž by porušil plynulý tok vyprávění. Čtenář se současně baví i vzdělává.

Daleko víc o knize, včetně bohatých ukázek z ní a možnosti objednání, najdete na: <http://www.maticevelehradska.cz/dokument/CM-kniha-210/>.

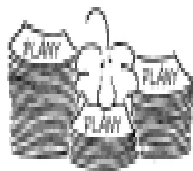
R. S.

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

zpráva...

Farní rada se poprvé sejde v březnu 2012, takže o čem bude jednat - tak o tom se dozvíme ne v tomto, ale v příštím čísle našeho časopisu.

Kontaktujte členy FR - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jiří Málek	
Adam Musil	
Eva Pohofelá	
Martin Škoda	
Jaroslava Škodová	
Miloš Vavříčka	

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2012	Sbírký		Společně odvedené mimořádné sbírký	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	7 450 Kč	1 997 Kč	4 112 Kč	Na církevní školy
Únor	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Březen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	7 450 Kč	1 997 Kč	4 112 Kč	

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2012			4. března	1. dubna
6. května	3. června	1. července	5. srpna	2. září
7. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení:

(cena 21 / 16 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:07	17:07	19:07	21:07
Dolní Žleb	12:54	14:54	16:54	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:18	21:18

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **Pobožnosti křížové cesty** – jsou i letos každý pátek po večerní mši svaté (kolem 17:30) a každou neděli v 17:00 před večerní mší svatou.
- ☞ **Týden modliteb za mládež** – se uskuteční ve dnech 25. března - 1. dubna 2012. (více v samostatný článek)
- ☞ **Změna „zimního“ času na „letní“** – letos připadá na neděli **25. března 2012**, kdy se místo 02:00 bude hned 03:00, což znamená pro praktický život, že budeme muset ráno o hodinku dříve vstávat a večer bude déle vidět.
- ☞ **Víkend pro ženy** – Přes víkend od 29. března do 1. dubna 2012 se koná v Jiřetíně pod Jedlovou Víkend pro ženy. (více v samostatném pozvání)
- ☞ **Manželská setkání** – Opět je tu čas pro přihlášení na MS 2012 v Litomyšli - letos od 21. do 28. července. Více na: <http://www.centrumprorodinu.cz/>.
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> - navštivte naše/vaše stránky!

Týden modliteb za mládež

K týdnu modliteb za mládež, konaném od 25. března do 1. dubna letošního roku vyšla brožurka s texty pro každý den. Uvádím zde pouze úvodní části této brožurky. Chcete-li se připojit k modlitbám, máte možnost si celou brožurku se všemi texty stáhnout z internetu: <http://tisk.cirkev.cz/res/data/141/015944.pdf?seek=1>.

R. S.

Úvod

Pátý postní týden – týden před Květnou nedělí se chceme intenzivně modlit za naši mládež. Vytvořme společenství modlitby v duchu Světového dne mládeže v Madridu, který máme zřejmě všichni v paměti. Naši mladí nás skvěle reprezentovali. Bylo jich 3 250. Nyní se chystají na setkání se svými biskupy a kněžími v diecézích před Květnou nedělí.

14. - 19. srpna se připravuje Celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou. Záleží ovšem na každodenním následování Krista. Mladý člověk potřebuje vyrůstat ve svobodě a ke svobodě v silovém poli autority. Zcela přirozeně záleží na rodině,

Šečín - Podmokly

společenství přátel, na duchovním pastýři i farnosti. Všechny tyto aspekty je třeba vyvažovat a tak umožnit harmonický rozvoj mladého člověka.

Máme jedinečnou zkušenost, jak ti, kdo v mládí objeví živý vztah k Pánu Ježíši, prožívají radost a jsou oprávněnou nadějí rodičů i Církve.

Modlitba je projev důvěry k našemu nebeskému Otci a známka naší živé a účinné starosti a péče o mladé. Myslete na své! A skrze ně a s nimi rozšířte prosbu o požehnání na ty ostatní! To je katolický, všeobjímající rozměr modlitby. A to je vždy nová zkušenost víry.

Bratři a sestry, milujte mládež! Myslete na ni! Svěřme jí Kristu, dobrému Pastýři. Pán nám všem hojně požehná.

Mons. Jiří Paďour OFMCap., biskup českobudějovický, biskup delegát ČBK pro mládež

Úvodní poznámky

Letošní „Týden modliteb za mládež“ prožíváme ve znamení oslavy XXVII. světového dne mládeže (SDM), který se slaví v jednotlivých diecézích a v rámci ČR také během 5. celostátního setkání mládeže (CSM) ve Žďáru nad Sázavou (14. - 19. srpna 2012).

Motto XXVII. SDM dané papežem Benediktem XVI. zní: „**Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se!**“ (Flp 4, 4). 5. CSM ve Žďáru nad Sázavou toto téma rozšíří a jeho mottem bude: „**Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj...**“ (Gal 5, 22). Tak bude spojeno motto SDM a téma roku církve v ČR, kterým je svátost biřmování.

Navržené modlitby jsou sestaveny pro použití v Týdnu modliteb za mládež. Je možné je však využít i v jiných dnech během bohoslužeb, během osobní modlitby či modlitby v menších skupinách. Modleme se společně za mladé lidi.

Mladí, modlete se společně za sebe navzájem.

Modlitba za Celostátní setkání mládeže

Pane Ježíši Kriste,
prosíme Tě za mladé lidi celého světa:
chraň je před hříchem
a daruj jim vytrvalost ve zkouškách.
Kéž poznají své životní povolání
a mají odvahu se pro ně velkoryse rozhodnout.

Zvláště tě prosíme,
požehnej všem, kteří se sejdou ve Žďáru nad Sázavou,
aby přijali dary Ducha Svatého: lásku, radost a pokoj,
a aby se tak stali věrohodnými svědky tvé lásky
všude, kam je posíláš.

Prosíme o to na přímluvu Tvé i naší maminky Marie:

Zdrávas, Maria ...

<http://tisk.cirkev.cz/res/data/141/015944.pdf?seek=1>

Nóta s pastoračními doporučeními ke slavení Roku víry

Úvod

Svým apoštolským listem *Porta fidei*, vydaným 11. října 2011, vyhlásil papež Benedikt XVI. „Rok víry“. Jeho oslava začne 11. října 2012, u příležitosti padesátého výročí zahájení II. vatikánského koncilu, a skončí 24. listopadu 2013, o slavnosti Ježíše Krista Krále.

Tento rok bude pro věřící vhodnou příležitostí k tomu, aby ještě důkladněji pochopili, že základem křesťanské víry je „setkání s událostí, s Osobou, která otevírá životu nový obzor a dává mu rozhodující zaměření“. Pokud se víra opírá o setkání se zmrtvýchvstalým Kristem, můžeme ji stále znovu objevovat v celé její plnosti a kráse. „Víra je i za našich dnů darem, který je třeba znovu objevovat, opatřovat a dosvědčovat,“ neboť Pán „každému z nás umožňuje prožívat krásu a radost křesťanské existence“.

Začátek Roku víry se shoduje s výročím dvou významných událostí, které zanechaly v životě církve naší doby výraznou stopu. Jde o padesáté výročí zahájení II. Vatikánského koncilu, svolaného blahoslaveným papežem Janem XXIII. (11. října 1962), a dvacáté výročí vyhlášení Katechismu katolické církve, který dal církvi blahoslavený papež Jan Pavel II. (11. října 1992).

Podle papeže Jana XXIII. chtěl koncil „předávat neporušenou a úplnou nauku bez zředění či zkreslení“, a to tak, aby „tato spolehlivá a neměnná nauka, kterou je třeba svědomitě respektovat, byla prohloubena a představena způsobem odpovídajícím potřebám naší doby“. V tomto ohledu mají trvalý a prvořadý význam úvodní slova věroučné konstituce *Lumen gentium*: „Kristus je světlo národů. Proto tento posvátný sněm, shromážděný v Duchu Svatém, má vřelou touhu hlásáním evangelia všemu stvoření (srov. Mk 16, 15) osvětlit všechny lidi jasným Kristovým světlem, které září na tváři církve.“ Od tohoto světla Krista, který očisťuje, ozařuje a posvěcuje při slavení posvátné liturgie (srov. Konstituce *Sacrosanctum Concilium*) a také svým Božím slovem (srov. věroučná konstituce *Dei verbum*), tedy koncil vyšel a rozhodl se detailně pojednat o vnitřní povaze církve (srov. věroučná konstituce *Lumen gentium*) i o jejím vztahu k současnému světu (srov. pastorální konstituce *Gaudium et spes*). Vedle těchto čtyř konstitucí, skutečných pilířů koncilu, jsou pak uspořádány deklarační a dekrety, jež pojmenovávají některé ze zásadních otázek doby.

Po skončení koncilu začala církev pod bezpečným vedením svého učitelského úřadu a v návaznosti na celou tradici pečovat o to, aby bohaté koncilní učení bylo přijato a uplatněno. Jako pomoc při jeho správné recepci papežové často svolávali Synodu biskupů, kterou založil služebník Boží Pavel VI. v roce 1965, a také církvi adresovali jasné směrnice v podobě nejrůznějších posynodálních apoštolských exhortací. Další řádné generální shromáždění Synody biskupů se bude konat v říjnu roku 2012 a jako jeho téma byla stanovena „Nová evangelizace pro předávání křesťanské víry“.

Papež Benedikt XVI. už od počátku svého pontifikátu odhodlaně usiloval o to, aby byl koncil správně chápán. Jako chybnou přítom odmítl tzv. „hermeneutiku diskontinuity a zlomu“ a podpořil to, co označil jako „hermeneutiku reformy“, ob-

novy v kontinuitě jednoho a téhož subjektu – církve, kterou nám daroval Pán. Je to subjekt, který roste v čase a rozvíjí se, přestože zůstává stále týž, jediný Boží lid na cestě“.

Katechismus katolické církve je tedy na jedné straně „skutečný plod II. vatikánského koncilu“ a zároveň je to nástroj, který napomáhá k přijetí koncilu. Mimořádná Synoda biskupů, svolaná v roce 1985 u příležitosti dvacátého výročí ukončení II. Vatikánského koncilu s cílem zhodnotit jeho přijetí, předložila návrh, aby byl připraven katechismus, který by Božímu lidu nabídl souhrn veškeré katolické nauky a spolehlivý základ pro vytváření místních katechismů. Papež Jan Pavel II. tento návrh přijal jako touhu, jež „plně odpovídá na skutečnou potřebu všeobecné církve i církví místních“. Tento Katechismus, sestavený ve spolupráci s celým episkopátem katolické církve, „vyjadřuje to, co lze nazvat ‚symfonií‘ víry“.

Katechismus obsahuje „věci nové i staré (srov. Mt 13, 52), protože víra je vždy táz a zároveň je zdrojem stále nového světla. Aby odpověděl na tento dvojitý požadavek, přejímá Katechismus katolické církve na jedné straně ‚starobylé‘ tradiční uspořádání, zachované v katechismu Pia V., tak, že člení svůj obsah na čtyři části: vyznání víry; posvátná liturgie se svátostmi na čelném místě; křesťanské jednání, jehož výklad vychází z přikázání; a konečně křesťanská modlitba. Současně je však obsah Katechismu vyjádřen ‚novým‘ způsobem, aby odpovídal na otázky naší doby“. Tento Katechismus představuje „platný a oprávněný nástroj ke službě církevnímu společenství a... bezpečnou normu pro vyučování víře“. Obsah víry „v Katechismu katolické církve nachází svou systematickou a organickou syntézu. Vidíme zde bohatství nauky, kterou církev během svých dvoutisíciletých dějin přijímala, střežila a předkládala. Od Písma svatého k církevním otcům, od mistrů teologie po světce všech staletí představuje Katechismus trvalý doklad množství způsobů, jimiž církev rozjímal a rozvíjela své učení, aby věřícím nabídla jistotu pro jejich život z víry“.

Smyslem Roku víry je podpořit nové obrácení k Pánu Ježíši a znovuobjevení víry, aby se tak členové církve mohli stát věrohodnými a radostnými svědky zmrtvýchvstalého Pána v dnešním světě, svědky schopnými přivádět množství těch, kteří stojí u „bran víry“. Tato „brána“ otevírá pohled člověka na Ježíše Krista, který je mezi námi přítomen „po všechny dny až do konce světa“ (Mt 28, 20). Ukazuje nám, že „umění žít“ se učí jen „v intenzivním vztahu k němu“. „Svou láskou přitahuje k sobě Ježíš Kristus lidi všech generací: v každé době svolává církev, světuje jí úkol, aby hlásala evangelium, a dává jí k tomu vždy nový mandát. I dnes je tedy potřeba, aby se církev intenzivně nasazovala v úsilí o novou evangelizaci a znovu objevila radost z víry i nadšení pro její předávání.“

Na výzvu papeže Benedikta XVI., po konzultaci s příslušnými dikasterii Svatého stolce a za přispění Výboru pro přípravu Roku víry sestavila Kongregace pro nauku víry tuto Nótu s některými doporučeními, jak prožít tento čas milosti. Nijak se tím ovšem nechce bránit jiným iniciativám, k nimž Duch Svätý podnítl pastýře i věřící lid celého světa.

Kongregace pro nauku víry

William kard. Levada, pref.; Luis F. Ladaria SJ, tit. arcibiskup Thibiky, sekretář

(pokračování příště)

Dominikánský breviář on-line!

Pěčí sdružení Res Claritatis byl definitivně zprovozněn elektronický dominikánský breviář na webu: <http://breviar.op.cz/> (dříve na adrese: <http://breviar-op.cz>). Je zde použito rytmického překladu žalmů, který dělal Václav Renč, a překladu hymnů římského hymnáře.

Z toho vyplývá jeho podobnost s tzv. charitním vydáním, které bylo později nahrazeno novým překladem žalmů a starými českými písněmi místo hymnů. Tento breviář byl i spolu s řádovými doplňky vydán pěčí České dominikánské provincie v letech 2000 - 2006 a je dnes rozšířen nejen v dominikánské rodině.

Jeho elektronická verze připravená dominikánským terciářem, jáhnem Karlem Mráčkem OP je přinejmenším řádně povolenou alternativou nového breviáře na webu.

Res Claritatis

Obrana života a jeho důstojnost v Evropě

„Východisko k obraně života a jeho důstojnosti“ – tak definoval Mons. Aldo Giordano, stálý pozorovatel Svatého stolce při Radě Evropy rozhodnutí, ve kterém parlamentní shromáždění 47 evropských států tento týden vyjádřilo svůj rozhodný nesouhlas s eutanazií. Rezoluce č. 1 859 je tak již třetím krokem Rady Evropy na ochranu života. Předloni členské státy uznaly právo na výhradu svědomí lékařů a zdravotnických pracovníků, týkající se „asistence při potratu, eutanazii nebo jednání, které vede k usmrcení lidského zárodku“. Vloni Evropský soud pro lidská práva rozhodl, že neexistuje právo na eutanazii, které by mělo právní základ v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Mons. Giordano komentuje pro náš rozhlas přijetí této průlomové rezoluce:

„Pozitivní na tomto textu je následující formulace, kterou se podařilo začlenit: Eutanazie, vnímaná jako dobrovolné úmyslné usmrcení lidské bytosti, které by jí přineslo domnělý prospěch, vykonané aktivní procedurou nebo zanedbáním, musí být vždy zakázána. Toto jasné tvrzení, že eutanazie musí být vždy zakázána, je podle mého názoru v evropském právním kulturním kontextu velmi důležité. Stává se důležitým východiskem k obraně života a jeho důstojnosti.“

V případě pochybnosti je třeba stále chránit život a prodlužovat jej, stojí dále v rezoluci schválené tento týden Parlamentním shromážděním Rady Evropy. Mons. Giordano doufá, že se její text stane vodítkem pro rozhodnutí na evropské úrovni i v právních řádech jednotlivých států. Vatikánský stálý pozorovatel podotýká, že se dostává ke slovu Evropa, která chce znovu nabýt svůj smysl pro mystérium života i smrti.

„Interpretuji to jako pozitivní znamení i na kulturní úrovni. Evropa jako celek hledá hodnoty, hledá respekt toho, co je pro lidskou existenci nejdůležitější. Cítím, že lidé jsou trochu unavení a smutní z převládající kultury, která zapoměla na existenci dobra, krásy a pravdy. To možná dodává větší odvahu hlasům, kteří se chtějí vrátit k hloubce člověka, spolehlivě zakotvené v evangeliu a křesťanství“, říká pro Vatikánský rozhlas ze sídla Rady Evropy Mons. Aldo Giordano.

Radio Vatikán

Čihošť

Nedávno „šel“ v české televizi (ČT1, 12. 02. 2012, 22:05, 100 min.) film *In nomine patris* (2004), který dobře mapoval dění kolem čihošťského zázraku. O věci kolem Čihošti se lze více dozvědět např. zde: http://cs.wikipedia.org/wiki/Josef_Toufar.

V té době jsem také četl dopis, který se situací oné doby souvisí. Možná proto mě hodně oslovil. Dopis byl určen nejen muži, který prožívá bolestné období svého života... Uvedu zde části dopisu, které by nás mohly svým příběhem obohatit.

R. S.

... Když byl (Vít) Tajovský v kriminále, byl tam s ním i jakýsi kulak. Taky politicky. Ten se tam dostal tak, že snad jeho dítě, ať již v zatmění nastupujícího pionýra nebo jen nechtěně, zkrátka ať chtěně nebo nechtěně, tátu udalo. Dostal patnáct let tvrdého žaláře. Rodina musela pryč ze statku do hajzlu. Zkrátka jak to v těch letech bývalo... A tenhle kulak se dlouho strašně mučil tím, že musí jako politický vězeň, tedy v podstatě nevinný, v kriminále živořit společně s vrahy, násilníky a lupiči. Mučilo ho to psychicky a asi i fyzicky, a těmi vězni a dalšími hluboce pohrdal. Tajovský se ho snažil nějak podržet a tak, no prostě jak to bylo.

Až o nějakých svátcích, snad o Vánocích nejsem si jist, už si to tak nepamatuji. Tak tenhle kulak prožil v tom kriminále cosi, co rozhodlo o jeho dalším životě. Jak to bývá v tom největším soužení a mukách pochopil cosi podstatného.

Řekl si: „Všichni tito lidé jsou stejní jako já sám. Odsouzení musím překonat porozměním. Žádného člověka nemohu soudit, neboť v jeho životě se vše napraví jen tehdy, když mu porozumím.“

Mě tenkrát už to samo od Tajovského stačilo... Ale ten příběh má pokračování.

Za soudruha Novotného byla amnestie a hoši šli domu. A milý kulak za pár let umřel. A protože se Tajovský znal i s jeho dětmi, tak druhou polovinu příběhu, který mi vyprávěl, už ví od dětí toho kulaka. Snad to mělo být takto. Když ten kulak, na samotě, kam je vystěhovali, umíral, tak okolo byla rodina, žena a děti. Ne jako dnes někde na odložišti, ale okolo byli ti, co tam měli být. Ten kulak v posledních hodinách svého života požádal svou ženu, aby jako obvykle otevřela jeho starou bibli z kriminálu a přečetla příběh o marnotratném synu.

A pak řekl svým dětem zhruba toto (a mě když to Tajovský říkal - tak je to něco na co se nedá zapomenout!): „Děti ať se ve svém životě jakkoli proviníte, nikdy nezapomínejte, že já, váš vlastní otec, bych vám odpustil všechno, co byste kdy učinili a kamkoli byste dospěli. Ještě spíše tedy věřte, že Bůh, váš věčný Otec, vás bude provázet, ať váš život zavede kamkoli. Možná se i proviníte, ale rozhodně si kvůli své vině nezoufejte. Jen před jedinou věcí vás Bůh ochraňuj: provinít se zoufalstvím a ze zoufalství.“

A Tajovský mi pak řekl, že ty děti všechny zná, i já jsem je pak poznal, a že za ním chodí a že jak dcery i synové říkají v podstatě to samé. Totiž že po celý svůj dosavadní život neměli strach, neboť všude je doprovázel obraz jejich otce! ...

...

Martin

Společenství sv. otce Pia z Pietrelčiny

Na: <http://www.spolotcepia.signaly.cz/onas.php> se lze zapojit do zajímavých modlitebních aktivit, např. Růženec za svět. - Hlavně mladí ☺, koukněte...

Oblékat se atraktivně, ale nevyzývavě...

Helena Machinová je třicetiletá britská návrhářka pracující pro významné klientky v Londýně. Po smrti svého bratra a v kultuře, která se ženami zachází jako s věcmi, se rozhodla pomoci jim, aby se oblékaly atraktivně a zároveň slušně. Bratr Machinové, James, zemřel před třemi lety na rakovinu. Jeho smrt i to, že se více přiblížila církvi, dalo nový směr její kariéře módní návrhářky.

„Chci vložit část svého času a lásky do nastupující generace žen. Chci jim umožnit, aby přijaly svou ženskost a vyjádřily ji vhodným a atraktivním oblečením, aby tak plně využily potenciálu, který jim Bůh dal,“ říká.

Na svého bratra Helen vzpomíná jako na „toho, kdo sloužil druhým, ukazoval jim svým hrdinským příkladem a dobrou náladou cestu ke Kristu. Dosáhl tím, že se mnozí vrátili k víře“.

Jednou z jejích posledních aktivit byla přednáška v níž hovořila o různých typech ženských postav a o tom, jaké oblečení je pro daný typ nejlepší.

Podle triadvacetileté Amy Mulvennové, jež se po skončení studia chce stát uměleckou kritičkou, „způsob, jakým Helena hovoří o ženskosti, vytváří pozitivní vztah mezi oblečením a osobností ženy“.

„Podle mého názoru jsme natolik zahlceni známými časopisy, že je nutné si připomínat, že by žena měla vystupovat úctyhodně. Když se znovu vytvoří tato rovnováha, dodá to ženě větší důstojnost a ostatní lidé si jí budou více vážit,“ dodává.

Emily Greenová, studentka správní fakulty King's College v Londýně, říká, že Helenina práce „přehodnocuje role a rozdíly mezi muži a ženami. Ženy si osvojily mnohé mužské vlastnosti, aby se prosadily v práci. Muže to mate a jsou poté více násilničtí, což však ženy nechtějí a ani neočekávají“.

„Líbí se mi Helenin přístup k návrhářství,“ dodává s tím, že „všichni toužíme po společenském uznání a někdy se ženy oblékají tak, aby se prosadily, ale neuvědomují si, že tím ztrácejí respekt. Pokud si žena neváží sama sebe, nemůže očekávat úctu od druhých.“

„Přišla jsem, protože jsem chtěla získat lepší představu o tom, jak se co nejlépe oblékat,“ řekla studentka medicíny Vicky Weissmannová. „Pokud vám vyhovuje to, co máte na sobě, dodá vám to zároveň na sebedůvěře. Navíc si myslím, že dobře se oblékat je také projevem zdvořilosti vůči druhým,“ dodala.

Helena, která se sblížila s Opus Dei a rozhodla se svou práci posvěcovat křesťanským životem, zahájila řadu projektů, jako je intenzivní kurz pro dívky od 14 do 18 let, který vedla v Baytree Centre v Londýně. Také měla sérii přednášek na univerzitách a středních školách.

Helenina rada zní takto: „Pokud chcete, aby s vámi ostatní jednali jako s dámou, oblékejte se jako dáma.“

<http://claritatis.cz>

- „Pro mě je dobré takové kázání, které proletí kolem mých uší, a pak zasáhne mého souseda.“

Noc kostelů 2012

Pořadatelé ve stovkách kostelů od Aše až po Košice začínají již nyní připravovat programy pro Noc kostelů, která se bude konat v celé České republice, Slovenské republice i v Rakousku v pátek 1. června 2012.

V loňském roce se do Noci kostelů v České republice zapojilo 939 kostelů, ve kterých připravili pořadatelé pro návštěvníky více než 5 000 programů. O mimořádném zájmu veřejnosti o program Noci kostelů svědčí i více než 300 000 návštěvnických vstupů zaznamenaných během večera a noci. Noc kostelů se v roce 2011 konala poprvé také na Slovensku, kde byla otevřena téměř stovka kostelů Trnavského a Nitrianského samosprávného kraja.

Myšlenka otevřít kostely v noci vznikla před sedmi lety ve Vídni, kde také v roce 2005 proběhla první Noc kostelů – „Lange Nacht der Kirchen“. Touto zahraniční zkušeností inspirovali pořadatelé v České republice a v roce 2009 poprvé pozvali širokou veřejnost na noční program do otevřených kostelů. Zájem návštěvníků o první ročník Noci kostelů povzbudil zástupce z mnoha dalších kostelů, a tak se již v následujícím roce konala Noc kostelů v celé České republice.

Také letos budou moci návštěvníci ve stovkách otevřených kostelů poznávat a obdivovat duchovní a umělecké skvosty křesťanství, které nejsou pouze výrazem minulosti, ale i živé přítomnosti. O tom svědčí i bohatý kulturně-duchovní program, v němž opět nebudou chybět koncerty, komentované prohlídky, workshopy nebo divadelní představení, možnost nahlédnout do kostelních sakristií či klášterních zahrad, zkusit si zahrát na varhany, vystoupat na věže či sestoupit do starobylých krypt, prožít liturgii, nebo jen v tichém zastavení vnímat to, co bylo inspirací pro stavitele křesťanských chrámů.

Protože pátek 1. června je zároveň Den dětí, budou pořadatelé v programech Noci kostelů pamatovat také na rodiny s dětmi, které se mohou těšit, že v otevřených kostelech na ně budou čekat zajímavé soutěže, výtvarné dílny či prohlídky kostela.

Informace o Noci kostelů mohou návštěvníci sledovat na webových stránkách:

Česká republika: <http://www.nockostelu.cz/>

Slovenská republika: <http://www.nockostolov.sk/>

Rakouská republika: <http://www.langenachtderkirchen.at/>

Martina Jandlová, TS ČBK

Víkend pro ženy - dámská jízda

Téma: „Přátelství žen – jak nás oslovily naše matky?“

Jak prožívají ženy realitu, vztahy, události? Čím se liší společenství žen a mužů? Čím si ženy pomáhají a kde na to berou sílu? Jak nás ovlivnily naše matky a co předáváme svým dětem?

Na tomto víkendu se chceme ponořit do plně ženských témat, předat si cenné zkušenosti a pobýt spolu v malebném prostředí Lužických hor.

Veďte si s sebou psací potřeby, přezůvky, oblečení na procházku, hrnek na kávu. Podmínka účasti je tato vyplněná přihláška a účast na celém víkendu. Přihlášky se všemi vyplněnými údaji zasílejte nejpozději do 20. března 2012.

Sčítu - Podmoky

Kde: Kongregace Dcer Božské Lásky, Jiřetín pod Jedlovou, Klášterní 254

Kdy: 30. 03. - 01. 04. 2012

Začátek: pátek 18:00

Ukončení: neděle 13:00

Cena: 1 000 Kč

Kontakt: Iva Růžičková, Husitská 128/32, 417 41 Krupka

e-mail: ruzickova@centrumprorodinu.cz

tel.: 731 158 924, 417 852 315

Bára Sirková, Iva Růžičková, <http://www.centrumprorodinu.cz/>

Víkend pro chlapy ze severu

Téma: „Myšlení a srdce muže“

Máme tu jako každé předjaří nabídku na prožití společného víkendu. Srdečné pozvání organizační rytířské družiny platí zvláště těm, co již nějaký čas podléhají svým „neodkladným povinnostem“ a strachu se na víkend vydat. Pozorně si přečtěte pozvánku, třeba vám napoví po čem touží vaše mužské srdce...

Aby muž získal zpět touhy svého srdce, potřebuje opustit hluk a rušivé vlivy všedního života a zůstat nějaký čas sám se svou mužskou duší. (John Eldredge)

Téma víkendu „Myšlení a srdce muže“ je dalším kamenem do pestré mozaiky našich setkání „Chlapů ze severu“. Naší snahou je, abychom společně kráčeli po cestě k opravdovému mužství.

Mužský růst je proces, který nahání strach. Dobrou zprávou je, že nemusí proběhnout přes noc, nenastává jako důsledek jediné události a nikdy není dovršen. Musí to být celoživotní proces. A co je nejdůležitější, je to proces, který musí být podporován vztahy s ostatními muži. Tohoto cíle proto nemůže žádný muž dosáhnout sám, ale jedině ve společenství jiných mužů, kteří jsou jeho přáteli a rádci.

Na programu celého víkendu jsou připravena krátká zamyšlení k vybraným tématům, sdílení ve skupinkách, ale také společný výšlap do okolní přírody, bubnování, neformální popovídání, chlapský rituál, opékání selete a večerní sobotní rekreace s douškou dobrého zlatavého moku a to vše ve společenství mužů nazvané „Chlapi ze severu“, kteří společně jdou po cestě proměny.

Kdy: 20. - 22. dubna 2012

Kde: v Domě Setkání v Albericích (Dolní Alberice 1, Horní Maršov)

Příjezd: v pátek mezi 18:30 - 19:00 (po přihlášení bude vymyšlena logistika společné dopravy)

Ukončení: v neděli cca. v 14:00

Cena: 1 000 Kč za víkend + 200 Kč na selátko a pivečko :-)

S sebou: domácí obuv, bubny, hudební nástroje, půllitr, sportovní oděv i obuv a mužskou odvalu se smyslem pro dobrodružství (podrobnější instrukce obdržíte včas před víkendem)

Na shledanou se těší Rytíř Balů – průvodce a strážce víkendu, Rytíř Kosatka – vrchní strážce selátko a soudků zlatavého moku a František svobodný chlap z Růže.

Centrum pro rodinu, <http://www.centrumprorodinu.cz/>

Život slovanských věrozvěstů ve filmovém zpracování

Historický film věnovaný apoštolům Slovanů svatým Cyrilovi a Metodějovi připravuje při příležitosti 1 150. výročí příchodu soluňských bratří na Velkou Moravu režisér Petr Nikolaev. Film by tak měl mít příští rok premiéru v českých kinech.

Současně s celovečerním filmem vznikne také pětidílné docu – drama – formát seriálu s prvky dokumentu - který doposud u nás neměl obdobu. Obě díla se budou natáčet přímo na místech spojených se životem obou světců, a to nejenom u nás, ale i v Řecku, na Slovensku a v Itálii. V hlavní roli svatého Metoděje se představí herec Roman Zach. „Příběh Cyrila a Metoděje nebyl u nás dosud důstojně filmově zpracován, přestože jim vděčíme za mnohé. Jejich misie ovlivnila rozvoj křesťanství, kultury a vzdělanosti všech slovanských národů a položila základy české státnosti,“ uvedl v této souvislosti pražský arcibiskup Dominik Duka. Právě Katolická církev se spolu s Pravoslavnou církví v českých zemích a na Slovensku a Akademii věd ČR na projektu nejvíce podílí.

TS ČBK, Jiří Prinz

Boží dotek skrze internet?

Blíží se mi 50 a pociťuji stále silnější touhu po víře a Bohu. Ale kromě pár Svědků Jehovových známých ve svém okolí nikoho, s kým bych si o svých pocitech mohl promluvit bez strachu ze zesměšnění. Ale možná mi bylo právě naznačeno, že jsem konečně našel spřízněnou duši. Nedávno jsem totiž na internetu náhodou objevil Vaše stránky a zažil naprosto neuvěřitelnou věc. Poté co jsem je otevřel a začal číst, pociťuji tak silný Boží dotek, až jsem musel na chvíli přestat. Já vím, že to může vyznít jako výmysl, ale pouze popisuji své pocity. Nevím, s kým o tom promluvit. S knězem? Ale s jakým, žádného neznám?

Z e-mailu došlého do redakce webu vira.cz

Abramovi bylo sedmdesát pět let, když „zaslechl“ Boha

Dobrý den, děkujeme za Váš e-mail. Když jsem si přečetl vaši otázku, tak mne napadl jeden biblický příběh. Dovolím si ho citovat: „I řekl Hospodin Abramovi: "Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země." A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu.“ (Bible, Starý zákon, kniha Genesis, 12. kapitola)

Bůh ví, kdy nám dá o sobě vědět...

Ríkám si, že Bůh je Pánem času a on ví, kdy nám dá o sobě vědět, jestli v pubertě (jak tomu bylo v mém případě) nebo v padesáti, jako tomu je u vás, nebo v pětasedmdesáti, jak to bylo v případě Abrama, později Abraháma. Velice vám fandím. Přál bych vám, abyste si tyto Boží doteky nezanessl něčím laciným a lákavým, abyste hledal opravdovou touhu svého srdce (podle výroku svatého Augusti-

na: „Nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě, Bože“). Myslím, že vaše zkušenost je hluboká a je opravdu Božím povoláním, Božím hlasem, ze kterého se může točit hlava, přepadat zavrať, vzrušené chvění. Vaše pocity jsou autentické.

Pokuste se v místě, kde žijete, kontaktovat duchovního správce farnosti, který by vás na vaší další cestě doprovázel a pomohl vám. Pokud si nebudete vědět rady, moc rád vám pomohu a někam vás nasměruji. Jen k tomu potřebuji znát místo, kde žijete. Cesta, na kterou se vydáte, je velice dobrodružná. Protože mám osobně tuto zkušenost, přeji vám, abyste se nebál na ni vykročit.

vira.cz, -šape-

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Pokud se cítíte jako chlap, chcete na sobě pracovat, chcete být užiteční ostatním, atd., máte možnost přijít na některé ze setkání i v letošním roce...

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
15. 03. 2012	Krupka	František		Marek 4
19. 04. 2012	Teplice	Pjetro Veselý		Marek 5
17. 05. 2012	Bohušovice	Kosatka		Marek 6
21. 06. 2012	Trmice	Petr Novotný		Marek 7
20. 09. 2012	Trmice	Petr Novotný		Marek 8
18. 10. 2012	Teplice	Milan Pekárek		Marek 9
15. 11. 2012	Bohušovice	Kosatka		Marek 10
20. 12. 2012	Krupka	František	František	Vánoční besídka

- Misionář přicestoval na Novou Guineu, aby tam vystřídal svého předchůdce a spolubratra. Vydal se za ním ke kanibalským kmenům, aby tam pokračoval v hlásání evangelia. Když přišel mezi domorodce, byl překvapen, že tam svého předchůdce nenašel, a tak se zeptal náčelníka, kam bílý misionář odešel. „Bílý otec nastoupil vnitřní cestu,“ odpověděl náčelník a pohládl se po břicho...

Pro volné dlouhé zimní večery

Povedlo se vám vyřešit minulé zadání?

Zde je výsledek:

3	8	7	6	9	2	4	5	1
5	6	2	1	4	8	3	9	7
9	4	1	5	7	3	8	6	2
4	1	5	7	2	6	9	8	3
2	3	6	8	1	9	5	7	4
8	7	9	4	3	5	1	2	6
7	2	3	9	8	4	6	1	5
1	5	8	3	6	7	2	4	9
6	9	4	2	5	1	7	3	8

Nové zadání:

				5	1	8	
		9			7		
	7		4		3		
		4	3	1			
	5		8	6	9		
		3		2	8		
	6	2					1
		8		9	3	5	

Slavnosti a svátky

- 19. 3. Slavnost svatého Josefa, snoubence Panny Marie
- 25. 3. Slavnost Zvěstování Páně

Významné dny

- 21. 3. Mezinárodní den boje za odstranění rasové diskriminace
- 25. 3. Zahájení Týdne modliteb za mládež
- 25. 3. Den modliteb za úctu k počatému životu a za narozené děti

Výroční dny biskupů

- 3. 3. Mons. Vokál jmenován biskupem (2011)
- 9. 3. Mons. Esterka kněžské svěcení (1963)
- 17. 3. Mons. Otčenášek kněžské svěcení (1945)
- Mons. Graubner jmenován tit. biskupem (1990)
- Mons. Hrdlička jmenován tit. biskupem (1990)
- Mons. Radkovský jmenován tit. biskupem (1990)
- Mons. Lobkowicz jmenován tit. biskupem (1990)
- 19. 3. Mons. Hrdlička svátek
- Mons. Kajnek svátek
- 27. 3. Kard. Vlč jmenován arcibiskupem (1991)
- 31. 3. Kard. Vlč biskupské svěcení (1990)

LITURGIE

Mons. Cikrle
Mons. Paďour

biskupské svěcení (1990)
převzetí služby biskupa - koadjutora (2001)

Setkávání

- ◆ 1. neděle ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděle od 13:45 - pout' do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ každý pátek od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ 18. v měsíci v 17:00 ^{+/++/} - obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:00	^{+/++/}
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:00	^{+/++/}
Pátek		17:00	^{+/++/}
Sobota		17:00	Bynov ^{*/**/}

^{+/} Přes období zimního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 17:00**

^{*/} Přes období zimního času jsou mše svaté v **pečovatelském domově, vždy od 17:00**

^{++/} Přes období letního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 18:00**

^{***/} Přes období letního času, jsou mše svaté v **liché týdny v kostele, v sudé týdny v pečovatelském domově, vždy od 18:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	18:00	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 25. 03. 2012, před 1. neděli v dubnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)